

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010411
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010411.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti odsúdenému T. X., nar. XX.X.XXXX v M., trvale bytom N., H. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na neverejnom zasadnutí dňa 26. augusta 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného T. X. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. mája 2020, sp. zn. 6Pp/69/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná,

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. mája 2020, sp. zn. 6Pp/69/2020, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. súd návrh odsúdeného T. X. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal odsúdený sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti odsúdený namietal, že verejné zasadnutie, na ktorom došlo k vyhláseniu napadnutého uznesenia sa konalo prostredníctvom telemostu a bez prítomnosti prokurátora, čo odsúdený považuje za nezákonné. Odsúdený ďalej uviedol, že počas jeho výkonu trestu v ústave v Leopoldove sa nevyskytol žiadny nedostatok. Odsúdený tiež namietal správnosť tvrdenia v hodnotení riaditeľa, podľa ktorého mal prenášať zakázané veci. Odsúdený popiera, že by prenášal zakázané veci. Nemohol nič prenášať, lebo cez detektor kovu chodia len odsúdení, ktorí sú zamestnaní a odsúdený bol na diagnostickom oddiele. Odsúdený ďalej poukázal na to, že v Ilave bol zamestnaný na vlastnú žiadosť. Má však 60 rokov, jeho zdravotný stav nie je najlepší, lebo má rôzne vážne poúrazové stavy a ešte k tomu dostal cukrovku. Inde ako v práci sa odmena nedá získať.

Pokiaľ sa v hodnotení uvádza, že má nekritický postoj k trestnej činnosti, zodpovednosť si neuvedomuje a dôsledky nedomýšľa, odsúdený poukázal na to, že za prečin nebol daný do väzenia, k prečinu krádeže sa priznal a s políciou a súdom spolupracoval. Odsúdený sa hanbí za to, čo vykonal.

K posúdeniu jeho aktivity vo výkone trestu odsúdený uviedol, aktivít so zameraním na rozvíjanie právneho a spoločenského vedomia sa nezúčastňuje, pretože takéto aktivity v rámci jeho výkonu trestu nie sú. Odsúdený poukázal na to, že v televízii sleduje kvízy, číta vždy 7 Plus, Nový čas sleduje televízne noviny, kým druhí sa bavia o budúcej protiprávnej činnosti. Na koncerty hudobníkov z civilu odsúdený chodil. Odsúdený poukázal na to, že vo výkone trestu nie je osvetová činnosť. Aj keď v dôsledku svojho zdravotného stavu je oslobodený od prác, robí upratovacie práce.

Odsúdený namietal správnosť záveru, že nemá vyriešené bývanie. Poukázal na to, že roky býva v N., ale býva prechodne v N. Q., odkiaľ dochádzal do Rakúska za prácou. Svoj pobyt môže zdokladovať. Podporu nepoberal, od roku 2013 do roku 2018 zarábala dosť a plnil si aj svoju vyživovaciu povinnosť. Syn je teraz už dospelý.

Odsúdený tiež namietal, že podklady na jeho hodnotenie vypracoval pedagóg, ktorý nebol jeho pedagógom. Preto podľa názoru odsúdeného tento pedagóg pre neznalosť osoby odsúdeného nemal vypracovávať hodnotenie, v ktorom sú uvedené klamstvá.

Odsúdený v dôvodoch podanej sťažnosti ďalej popísal, aké sú podmienky vo výkone trestu, v rámci ktorých sa nevykonáva program zaobchádzania, ale ide o pracovné tábory. Pokiaľ u vedenia ústavu namietal obsah hodnotenia, nič sa neriešilo.

V závere dôvodov sťažnosti odsúdený požiadal, aby krajský súd vykonal revíziu rozhodnutia okresného súdu.

V písomných dôvodoch sťažnosti obhajoba uviedla, že súd po oboznámení sa so spisovým materiálom predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale neboli u neho splnené podmienky materiálne. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nie je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný. Odsúdený podľa hodnotenia čiastočne spĺňa materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Odsúdený podľa schopností a možností plní program racionalizácie a uvedomuje si svoj doterajší spôsob života, Mal vôľu a záujem pracovať, avšak pre zdravotné problémy to nie je možné. Na verejnom zasadnutí uviedol odsúdený, že hodnotenie z Leopoldova sa nezakladá na pravde, a preto na túto časť hodnotenia by sa nemalo prihliadať. Odsúdený spĺňa formálne, ale aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia, a preto by mal byť prepustený.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe preskúmania veci krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k ostatným vykonaným dôkazom, vrátane k hodnoteniu jeho osoby zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namietal zákonnosť vykonania verejného zasadnutia prostredníctvom videa a bez účasti prokurátora, krajský súd sa nestotožnil s dôvodnosťou týchto procesných námietok. Vykonanie verejného zasadnutia prostredníctvom videa nie je v rozpore s princípom bezprostrednosti a ústnosti súdneho konania. Neúčast' prokurátora na verejnom zasadnutí nebola v prejednávacom prípade v rozpore s ustanovením § 293 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého ustanovenia prokurátor sa zúčastní verejného zasadnutia, ak svojím návrhom dal na verejné zasadnutie podnet; vždy sa však zúčastní verejného zasadnutia, na ktorom sa koná o odvolaní alebo o mimoriadnom opravnom prostriedku.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

V rámci preskúmania správnosti samotného napadnutého výroku napadnutého uznesenia okresného súdu, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu

trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu pre prípad odsúdenia za prečin.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia tiež jasne a jednoznačne vyplýva, že okresný súd považoval za splnenú aj druhú zákonnú podmienku, a to preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a správaním sa počas doterajšieho výkonu trestu (viď obsah odôvodnenia na strane 4 druhý odsek napadnutého uznesenia). Keďže je nepochybné, že okresný súd pri zaujatí tohto záveru o splnení druhej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie vychádzal z hodnotenia riaditeľa ústavu, ktoré hodnotenie správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody okresný súd nepochybne vyhodnotil výlučne v prospech odsúdeného, krajský súd považoval námietky odsúdeného voči obsahu ústavu za nerozhodné, keďže okresný súd z tohto hodnotenia vyvodil pre odsúdeného najpriaznivejší záver, ktorým je záver o preukázaní polepšenia odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, okresný súd odôvodnil výrok napadnutého uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie, nesplnením tretej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie, teda tým, že vzhľadom na poznatky o kriminálnej minulosti odsúdeného nemožno u neho dospieť k odôvodnenému záveru, že možno u neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Na základe preskúmania veci krajský súd dospel k záveru, že uvedený záver okresného súdu má úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že odsúdený bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú, pričom výkon trestov odňatia slobody tvorí podstatnú časť jeho života. Napriek tejto skúsenosti je odsúdený opätovne vo výkone trestu pre úmyselnú trestnú činnosť, čo svedčí o jeho sklonoch k úmyselnému porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom, ktoré sklony neeliminovali ani prechádzajúce aj dlhodobé výkony trestu odňatia slobody. Preto okresný súd podľa názoru krajského súdu odôvodnene neveril tvrdeniam odsúdeného o jeho náprave, čo zrejme odsúdený musel tvrdiť už v minulosti v súvislosti s poskytnutím mu dobrodenia zákonodarcom o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V tejto súvislosti s uvedeným dôvodom zamietnutia žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody krajský súd opakovane považuje za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. mal viesť k vedeniu riadneho života, na rozdiel od osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, u ktorých vystupuje do popredia výchovná zložka trestu. Zo skutočnosti, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, logicky vyplýva, že ani predchádzajúca

najprísnejšia forma trestu (výkon trestu odňatia slobody) odsúdeného zrejme neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúcte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody.

S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná. Preto podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.